

KAPITTEL V

RITUAL FOR NØDDÅP AV BARN

TIL ANVENDELSE I DØDSFARE
ELLER NÅR DØDEN ER UMIDDELBART FORESTÅENDE,
I FRAVÆR AV BÅDE PREST OG DIAKON

157. Når vannet er gjort klart – selv om det ikke skulle være vigslet – og foreldrene, fadderne og, dersom det lar seg gjøre, noen av de nærmeste samt venner er samlet rundt det syke barnet, begynner den forrettende (dvs. en egnet troende) de troendes forbønn i kortform:

La oss påkalle den allmektige Guds barmhjertighet for dette barn som skal motta dåpens nåde, for dets foreldre og faddere, og for alle døpte.

At du nådig ved dåpen vil innlemme dette barn i din Kirke:

R. Vi ber deg, hør vår bønn.

At du nådig ved dåpen må skjenke det retten til å være Guds barn:

R. Vi ber deg, hør vår bønn.

At det, begravet med Kristus ved dåpen til døden, må få del i hans oppstandelse:

R. Vi ber deg, hør vår bønn.

At du fornyer dåpens nåde i alle som her er tilstede:

R. Vi ber deg, hør vår bønn.

At du nådig må bevare i én tro og én kjærlighet alle Kristi disipler, de som ved dåpen er blitt ett legeme:

R. Vi ber deg, hør vår bønn.

158. De troendes forbønn avsluttes med følgende bønn:

Gud, all livets og kjærlighetens kilde,
vår Herre Jesu Kristi Far,
du støtter foreldrene i deres omsorg,
du ser de farer som truer barna,
og du åpenbarer din kjærlige plan
for deres gjenfødelse til det evige liv.
Lytt i nåde til vår inderlige bønn:
La ikke dette barn bli holdt fast
under syndens herredømme,
men ta det i barmhjertighet opp i din Sønns rike.
Vi ber derfor for ham (henne) som vi gir navnet **N**.
Av vann og i kraft av Den Hellige Ånds virke
skal han (hun) likedannes med din Salvede
i hans døds og oppstandelses mysterium.
Gi ham (henne) del i barnekåret,
gjør ham (henne) til din Salvedes medarving,
og la ham (henne) få glede seg
over samfunnet med deg i Kirken
sammen med din enbårne Sønn og Den Hellige Ånd,
fra evighet til evighet.

R. Amen.

159. Deretter kommer trosbekjennelsen. Den forrettende oppfordrer de tilstedeværende med disse ord:

Med vår egen dåp i minne, la oss bekjenne den tro på Jesus Kristus som er Kirkens tro, og som barna døpes i.

Og deretter spør han:

Tror dere på Gud Fader, den allmektige, himmelens og jordens skaper?

R. Ja, jeg tror.

Tror dere på Jesus Kristus, hans enbårne Sønn, vår Herre, som ble født av Jomfru Maria, led og ble gravlagt, som stod opp fra de døde og sitter ved Faderens høyre hånd?

R/. Ja, jeg tror.

Tror dere på Den Hellige Ånd, den hellige katolske Kirke, de helliges samfunn, syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse og det evige liv?

R/. Ja, jeg tror.

Bekjennelsen av troen kan om ønskelig også skje ved fremsigelse av trosbekjennelsen:

Jeg tror på Gud Fader,
den Allmektige, himmelens og jordens skaper,
og på Jesus Kristus,
hans enbårne Sønn, vår Herre,
som ble unnfanget ved Den Hellige Ånd,
født av Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfestet, død og begravet,
som fór ned til dødsriket,
stod opp på den tredje dag fra de døde,
fór opp til himmelen,
sitter ved Gud Faders, den Allmektiges, høyre hånd,
skal derfra komme igjen for å dømme de levende og de døde.
Jeg tror på Den Hellige Ånd,
den hellige katolske Kirke,
de helliges samfunn,
syndenes forlatelse,
kjødets oppstandelse
og det evige liv.
Amen.

160. Deretter døver den forrettende barnet, idet vedkommende sier:

N., JEG DØPER DEG I FADERENS,

Den forrettende overøser barnet med vann for første gang.

OG SØNNENS

Den forrettende overøser barnet med vann for annen gang.

OG DEN HELLIGE ÅNDS NAVN.

Den forrettende overøser barnet med vann for tredje gang.

161. Ritene etter dåpen faller bort, men den dømte kan iføres dåpsdrakt. Den forrettende sier:

N., du er blitt en ny skapning og har kledd deg i Kristus. La dåpsdrakten være et tegn på din nye verdighet. Bevar den uplettet til det evige liv.

R. Amen.

162. Feiringen avsluttes med Herrens bønn:

Fader vår, du som er i himmelen!
Helliget worde ditt navn.

Komme ditt rike.

Skje din vilje, som i himmelen så og på jorden.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Og forlat oss vår skyld

som vi og forlater våre skyldnere.

Og led oss ikke inn i fristelse,

men fri oss fra det onde.

163. Dersom det ikke er noen blant de tilstedeværende som er istand til å lede en bønn, kan en hvilken som helst troende dømpe ved å fremsi trosbekjennelsen og så øse vann over den som skal dømpe, med de vanlige ord (jf. ovenfor nr. 160). Dog kan fremsigelsen av trosbekjennelsen også utelates om ønskelig.

164. Når døden er umiddelbart forestående, utelates de øvrige ritene, og det er tilstrekkelig at den forrettende øser vann over barnet, idet vedkommende sier de vanlige ord (jf. ovenfor nr. 160). Det er å anbefale at den forrettende når det lar seg gjøre, har ett eller to vitner tilstede.